

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Skolepr

48. ÅRGANG

NUMMER 1

MARTS 1970

• **HVORFOR
IKKE?**

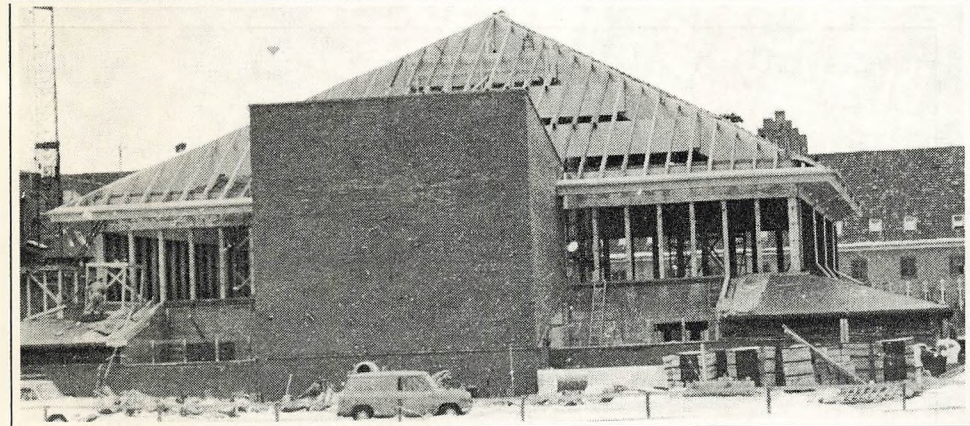
(side 3)

• **LANGT
FRA
DANMARK
UDEN...**

(side 18)

• **HERLUF
SOM
JOURNALIST**

(side 8)

Herloviannersamfundets bestyrelsesmedlemmer og embedsmænd m. v.

Flemming Tolstrup ('24), formand,
strandvej 132, 2900 Hellerup.
HE 4898.

Jørgen Damgaard ('34), næstfor-
mand og kasserer, Købmager-
gade 55, 1150 København K.
(01) 14 44 83.

Ernst Schaumburg-Müller ('29),
Tårnbæk Strandvej 113,
2930 Klampenborg.
OM: Bellevue 780.

Klaus Aarup ('51), c/o Knud Lind-
berg A/S, Islevdalvej 200,
2610 Rødovre. (01) 94 38 00.

Eivind Sveinbjørnsson ('65), sekre-
tær, Egedal, 2980 Kokkedal.
(01) 86 00 80.

Finn Kirstein ('59), suppleant, Ved
Lindevangen 16, 2000 København
F. FA 3912.

Niels Faaborg Ottosen ('31), revi-
sor, Abildgårdsvej 24, 2830 Virum.
(01) 84 86 97.

Jørn Thomsen ('31), suppleant for
revisor, Classensgade 60, 2100
København Ø. ØB 6825.

Otto Irminger Kaarsberg ('12), de-
cisor, Strandvej 61, 2100 Køben-
havn Ø. RY 2242.

Leif Berg ('19), suppleant for de-
cisor, Overgaden oven Vandet
52, 1415 København K. SU 7059.

Lennart Konow ('54), HERLOVI-
ANERSAMFUNDETS medlems-
fortegnelse og HERLOVIANE-
RENS ekspedition, Bredesvinget
11, 2830 Virum. (01) 85 25 40.

□ Ja, så er vi her igen med sidste nyt fra institutionen. Det faglige først: Lærerstaben mistede d. 1. okt. adjunkt Schwartz, som rejste til Handeshøjskolen i København. Gymnasielærer T. Aamodt, som jo kom sidste år, overtog derved sovesalen på skolebygningen Øst (1. real). Schwarzs timer er blevet læst af fru Liveng fra Roskilde. H. Silberbrandt, som også kom sidste år, blev kort før jul magister i engelsk med fransk som bifag, og lektor Illum er flyttet, således at huset på hjørnet af Nyvej nu står tomt.

I fritiden er der på elevernes eget initiativ arrangeret mange konkurrencer. Man spillede i november om skolemesterskabet i »bennis«, en fotokonkurrence, og en skakturnering er i fuld gang, mens en bridge-turnering er under opmarch. Film vises for alle på Lal søndag eftermiddage og filmklubben sætter i år ny rekord med 115 medlemmer. Som tidligere nævnt skulle korpset gå over til at være en terrænsportsforening – men det er der ikke blevet noget af!

Anden del af byggeriet – sportshallen – er i fuld gang. Man holdt rejsegilde da vi rejste på juleferie, og bygningen vil uden tvivl stå færdig til brug efter sommerferien.

Fugleskydningen blev i år en stor succes takket være slagsmålets genindførelse. Det efterfølgende bal blev afviklet efter traditionen; man må håbe at den fejltagelse der blev gjort i 1968 aldrig bliver gentaget!!! Komedien hed i år Spørgelsestoget og blev udmærket instrueret af Ingo Steinmetz fra Fensmark, som af de yngre årgange måske er bedre kendt som sminkøren ved tidligere komedier. I øvrigt synes jeg det er for dårligt at ingen af skolens egne lærere ville påtage sig jobbet.

□ Sporten: Atletikken startede med det årlige Kostskolernes træningsstævne, som vi overlegent vandt (gruppe II, III, IV nr. 1). Ved Regionsstævnet i Nakskov vandt gruppe I, hvilket gav dem en til finalemesterskab i Kalundborg. Her blev vi ...; dog må det lige anføres at vi fik en ny skolerekord. Erik Svarres længdespring på 6,41, blev slået af Michael Holmes III's med et spring på 6,53. Fodbolden har rullet nogenlunde for os i dette års pokalturnering: Mod Sorø fik vi 1-1, mod Rungsted vandt vi 4-1, men tabte 5-0 til Haslev efter at have vundet en træningskamp mod dem 6-3 kort forinden. Gl. Herloviannerkampen endte 2-1 til de gamle.

Håndbold har vi spillet mod Sorø, Haslev og Stenhus og ligger sammenlagt nr. 2. Endelig deltager vi både i B- og C-rækken i gymnastik i år igen.

Mikkel Sørensen 3gm.

INDHOLDSFORTEGNELSE

Trolledag uden fest	4
»Eja«, siger Herluf	5
Herluf som journalist	8
Personalia	10
Langt fra hjemmet	12
Post festum	14
Regnskaber	18
Franskbrødet steget 55 procent ..	17

REDAKTION: *Torben Holm* ('68), Gunløvgade 20 II, 2300 København S.

BLADETS EKSPEDITION: *Lennart Konow* ('54), Bredesvinget 11, 2830 Virum.
Tlf. (01) 85 25 40.

TRYK: Dagbladets Bogtrykkeri, 4600 Køge.

□ Traditionen tro afholdt herloviaerne på Lolland-Falster trollefest. Denne blev ligesom det foregående år holdt på hotel »Hvide Hus« i Maribo (arkitekt: Sv. Fournais ('26)).

Et brud på traditionen hernede var det derimod, at vi havde damer med. Dette viste sig at være særdeles vellykket; derfor blev det ved en afstemning vedtaget med 100 pct., at damerne fremover skulle deltage i trollefesterne (ganske vist var disse til stede under afstemningen).

9 gamle herloviaere mødte til festen; tallet kunne have været næsten dobbelt så stort, såfremt ikke influenza og andet havde hindret flere af de sædvanlige mødedeltagere i at indfinde sig.

Landsretssagfører Jørgen Engberg ('28) holdt trolletalen – en interessant belysning af sider af Herluf Trolles liv. Alt klappede fint, og afstemningen var den bedste, så man må formode, at deltagerne begynder at glæde sig til næste gang!

L. C. Stage ('14).

□ Fynske Herloviaernes Trollefest blev holdt i den rummelige amtmandsbolig i Svendborg hos Knud Glente, der residerer over Svendborg Amt endnu nogle måneder, inden det opluges af det nye Fyns Amt.

Aftenens vært udtalte mindeord om afdøde sagfører Preben Gøth, Nyborg. Trolletalen blev holdt af landinspektør Frederik Riegels, Assens, og chefredaktør Arne Grum-Schwensen, Odense, som havde fået de fynske herloviaernes gyldne kæde overrakt i fjor, lod den gå videre til selskabets eneste professor, nemlig overkirurg, dr. med. Hans Jensenius, Odense Amts og Bys Sygehus, der ganske vist ikke har fået sin professor-titel endnu, men forlængst er udpeget og involveret i universitetsarbejdet. Jensenius takkede for kæden og kvitterede ved at tilbyde at være vært for næste års trollefest.

De fynske herloviaere får altid en storartet middag med gode vine til deres årlige sammenkomst. I år bestod den af gravlaks i rigelige mængder, dyreryg (som ikke er obligatorisk, men hyppigt optræder på menuen) og is med hindbær. Desværre havde såvel influenzaen som snevejret begrænset tilslutningen, men vi, der mødte op, hyggede os gevaldigt og kunne notere endnu en helt igennem vellykket trollefest.

Ved midnatstid serveredes chokolade for at markere, at det ikke blot var Herlufs, men også amtmandindens fødselsdag.

Og så vil jeg gerne føje til, at alle fynske herloviaere, som ikke blev inviteret til festen i år, men gerne vil modtage tilbudet næste år, bedes meddele det allerede nu til undertegnede redaktør Arne Grum-Schwensen, Hannerupgårdsvej 56, Odense. Der sker jo en stadig tilflytning til øen, og jeg vil gerne have en komplet fortegnelse over alle interesserede, idet de fynske trollefester, som nu har fundet sted i over 25 år, naturligvis står åbne for alle herloviaere, selv om de holdes i private hjem.

Arne Grum-Schwensen ('36).

□ Også deltagerantallet i Trollefesten i København var i år stærkt reduceret, idet kun cirka 30 feststemte (og festlige) herloviaere var mødt op. Dette skyldtes – måske – den på daværende tidspunkt hærgende influenza, men trods alt var stemningen fin.

Da Trolledag i år var ændret på væsentlige punkter, overraskedes man ikke særligt, da man opdagede historiens første kvindelige deltager i Trollefestlighederne, Mariann Weirsøe ('69), der af endnu uopklarede årsager havde vovet sig ind i dette ellers udpræget maskuline selskab. At der naturligvis blev taget yderst vel imod hende, og at hendes udviste »mod« belønnedes med adskillige velkomstdrinks, nævnes kun for fuldstændighedens skyld.

Efter formandens velkomst, hvori bl. a. omtales de ændringer Trolledagen var undergået, bekræftedes den antagelse, at herloviaere gennemgående er indstillet på et jævnt og muntert, virksomt liv – når blot de får en rimelig andel i de materielle goder: på forbavsende kort tid var fadene tømte, og skønt der blev holdt flere gode taler, bl. a. af Thorndahl ('47) (se andetsteds i bladet) og Sommerfeldt ('38), var disse – i bedste herloviaer-tradition – ikke tegn til midlertidig afbrydelse af de uhemmede angreb på dyreryggen. Thorndahl trøstede imidlertid af, at hans tale ville blive refereret i Herloviaeren, og Sommerfeldt forsøgte senere på aftenen at tage revanche ved at ofre en flaske cognac, som da også fik de fleste til at falde til ro.

Inden middagen afsluttedes med den traditionelle is, tog en af aftenens hædersgæster La Cour Andersen ('04) dog ordet, og i en fængslende og bevægende tale fastslog han, at det afgørende ikke er om man går ind for studenteroprør eller ej, eller om man er dreng eller pige. »Jeg blæser på det«, sagde han. »Jeg er bare lykkelig for at være sammen med jer, for I er alle herloviaere. Og det afgørende er dog om sindet, ud fra hvilket man taler, er det rette – og det er det!« Til slut motiverede han et leve for den gamle skole.

Herefter henlagdes de videre festligheder til de tilstødende lokaler, og efter et par timer var de fleste på utrolig vis atter blevet sultne, og natmaden serveredes. Efter at denne var sat til livs, sluttede Formanden den officielle del af festen, og enkelte gik (?) hjem...

Torben Holm ('68)

FEST

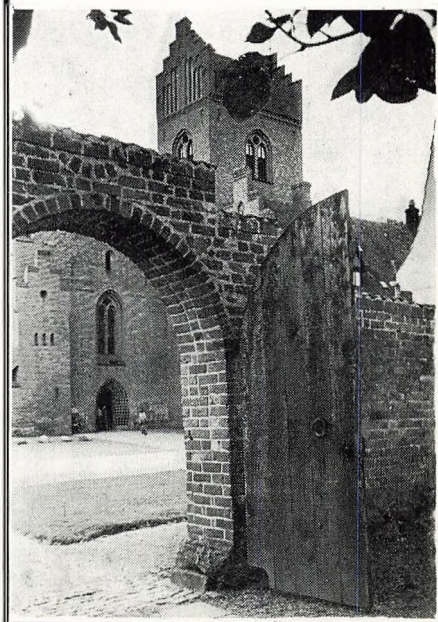
I

SVENDBORG,

MARIBO

... OG I

KØBENHAVN

□ Som det er sket med de fleste traditioner på Herlufsholm er også Trolledag undergået forandringer de sidste år. Hvor der for blot ganske få år siden var tale

dag, der er blevet frataget et par af sine højdepunkter, men da korpset ikke eksisterer mere – det kunne ellers være sundt for visse mere eller mindre røde elementer hernede – kan det have lange udsigter med at få paraden igen. Med hensyn til ballet kan jeg godt se det rimelige i at flytte det til en lørdag, så fjerntboende »damer« og forældre kan nå hertil inden det hele er forbi, men jeg kan ikke se, der er nogen mening i at fjerne det længere fra Trolledag end højst nødvendigt, da man jo gerne skulle have i det mindste en følelse af, at der var sammenhæng.

Desuden er der åbenbart ikke ret mange der er interesseret i at komme til Trollebal på Herlufsholm, i hvert fald ikke mange forældre, jeg har aldrig set så få voksne mennesker til et bal her. Jeg ved ikke om det er den mere avancerede musiceren eller hvad, der bevirker det, men væk er de

Trolledag uden trollefest

„ER DER INGEN DER GIDER DELTAGE I TROLLEFESTEN?“

om en festdag i den helt store stil med højtidelighed i kirken, korpsparade og bal om aftenen med taler af Herlovianersamfundets repræsentant, forstanderen og statsministeren, havde man i år kun højtideligheden i kirken tilbage. Resten af dagen var uden festivitas, – undtagen på privat basis!

Først røg korpsparaden for et par år siden og i år blev ballet flyttet, først til den 17. januar, derefter til den 24. »af forskellige grunde«, mig ubekendte. Talerne faldt bort da hverken skolens forstander eller Herlovianersamfundets repræsentant så sig i stand til at komme til ballet.

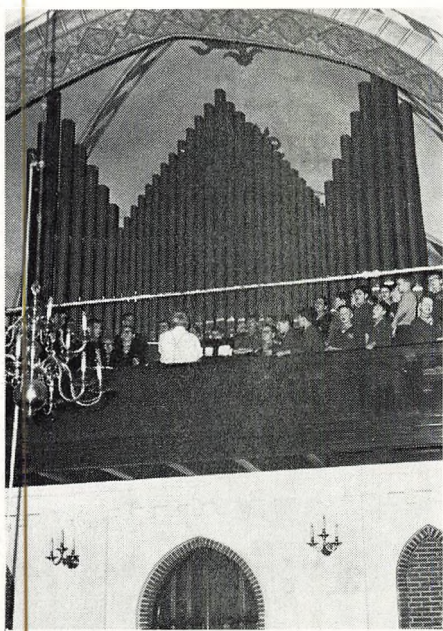
Og er det så blevet »bedre« med den nye ordning? Jeg føler mig fristet til at sammenligne med slagsmålets bortfald ved Fugleskydningen 1968. Da festen var blevet berøvet sit egentlige højdepunkt, faldt den sammen og blev en fiasko, og slagsmålet genindførtes i år. Nu er det Trolle-

og det er jeg ikke ked af, for så er der da håb om at ballerne bliver diplenes fester – også i praksis! Således ville det jo ikke være ilde om man så det latterlige i at standse et bal klokken 12 – selv om det har været fem timer...

Heller ikke talernes bortfald kan jeg beklage. Der plejede gerne at være gået opløsning i forsamlingen, når man var nået hen mod slutningen af dem (og ofte var de ikke bedre værd) – hvilket ingen kan være tjent med.

Alt i alt har omlægningen altså ikke været en ubetinget succes, først og fremmest fordi den 14. januar mindede slående om den 18. eller den 25. eller for den sags skyld en hvilken som helst anden søndag i denne tid, bortset fra at vi skulle tidligt op og fryse.

I øvrigt synes Trolledag at vække stadig mindre interesse hos gamle herlovianere. I år var der vel næppe mere end 15, der defilerede forbi hr. Trolle og hans kone.

„EJA“ siger Herluf . . .

Trollemorgen hyldede redaktør, cand. theol. Kaj Dorph-Petersen dels admiral H. Trolle og dels den lyttende skare af dipole, som han til admiralens formodede glæde kaldte »en generation med krudt i«. Efter den (u)traditionelle tale stod det imidlertid klart, at Dorph-Petersens krudt bestemt ikke var vådt!

□ Vi befinder os i en ældgammel kirke. Vi ser på krucifikser, kalkmalerier, levende lys – vi hører orgelmusik og så godt som nydelig korsang. Det er dræbende tidligt på dagen og mørkt udenfor. Alle de ydre betingelser for en overnaturlig oplevelse er derfor til stede... Lyt! – Hørte I det?

Drønet omme bag alteret!

Det er den gamle admiral – hvis fødselsdag vi her mindes – der skyder låget på sin sarkofag til side med et bragende drøn. Nu rejser han sig, så det klirrer i rustningen. Han træder frem og går på sine gungrende jernsko midt ned i kirken. Han slår visiret til side og stirrer forundret på os. Et øjeblik står han måløs – så drejer han om på hælen, så gniesterne springer, og iler tilbage mod sin hårde ægteseng. Kan I høre ham?

»Birgitte«, siger han helt stakåndet. »Du kunne trygt have forladt dig på mennesker! Det var kun i vor tid, vi havde problemer med en ussel og vantro ungdom. Nu i dag, 405 år efter slaget ved Femarn, er vor kirke stop stuvende fuld af unge en ganske almindelig onsdag morgen i begsort januarmørke!«

Så trækker han alabasterdynen op over ørerne – den dæmper hans stemme – men hør efter: »Eja«, siger han, »det er lyse tider for Danmark nu med en så ædel og from ungdom«. – Buldrende glider låget på plads – og den gamle admiral sover videre – tilfreds...

Oprørstrangen svinder med årene

Slut på seancen – tilbage til virkeligheden. Men det var jo helt rart, at vi kunne glæde skolens stifter på hans fødselsdag – selvom grundlaget for hans glæde næppe var helt reelt. Han troede, det var fromhed, der driver os i kirke i dag – hvor det dog notorisk er tradition. Han misforstod os og lagde sig til at sove –

præcis som så mange ældre i dette herrens år misforstår unge mennesker og lægger sig til at sove.

Så er vi faktisk tumlet hen til det emne, jeg kunne tænke mig at behandle ud fra mine erfaringer – nemlig området omkring ungdomsoprøret, generationskløften og den voldsomme, af og til helt uartikulerede harme, der er mellem unge og ældre selv i dette fredsommelige land.

Jeg ved, at Herlufsholm skoles disciple finder både udtrykket og indstillingen frastødende, når en gammel herlovianer vender tilbage til skolen og føler sig som dreng igen. Men når fornemmelsen nu en gang er ægte, vil jeg ikke holde den nede. Flyttet tilbage i de omgivelser, hvor man tilbragte syv rindende udviklingsår, husker man pludselig sig selv, som man var, og som man tænkte og følte dengang. Jeg husker også, at bænkerne her i kirken var fordømt ubehagelige, og at det aldrig lykkedes mig at falde i søvn på dem, hvor gerne jeg end ville. Jeg har

lyttet til hele syv taler heroppefra på forskellige 14. januarer mellem 1937 og 1943 – uden at jeg af den grund kan mindes et eneste ord eller en eneste sammenhæng fra dem.

– Det er immervæk en trøst i den situation, jeg står i nu! – Men jeg kan erindre min egen pjattede og pjankede og vel tretten-årige reaktion fra en tidlig Trollemorgen, da jeg stod pænt pakket i trængslen bag orglet, parat til at istemme Te deum med et gigantisk dommedagsbrag. Jeg tænkte på, at skulle det nogensinde flaske sig så mirakuløst uheldigt, at det blev mig, der kom til at stå på prædikestolen ved denne lejlighed – med en søvnig, tvangsindlagt skare unger spredt omkring mig, så ville jeg fortælle en rigtig »skæg« historie, sige nogle fantastiske bande-ord, grine og gå ned igen!

Nu er chancen der – men brødre, I bliver skuffede!

Trangen til at gøre oprør svinder med årene – iveren efter at forarge og demonstrere fordufter. Så vel føler man sig på sin vis som dreng igen, men samtidig føler man sig, når man står og stirrer ud over al denne gribende ungdom, mere som jævnaldrende med Herluf Trolle. Og det vil med klare ord sige, at jeg rent følelsesmæssigt er dumpet midt ned i en enorm generationskløft, som jeg så – som bladmand, for det er jeg – vil prøve at beskrive fra åstedet.

Prædikestolen eneste kommunikation

– Nu tager vi den ene skrænt af generationskløften først. I jeres øjne, i jeres herligt forenkede tankegang, er der vel næppe den store forskel mellem jeres forældre, jeres høreres og Herluf Trolles indstilling. Det er samfundssystemet, den rette vej gennem tilværelsen, de gode idealer og iveren efter at se dem praktiseret. Det er bibelen, kongerækken, den

lille tabel og lommebog for skoleelever i en skøn forvirring.

På Herluf Trolles tid var det en smal sag at få det budskab kommunikeret! Dengang var prædikestolen stort set den eneste form for meddelelsesmiddel, man havde. Det, præsten forkyndte, var politik, gudstjeneste, TV, bøger, aviser, radio, film og ugeblade i eet. Det var hele den påvirkning, man som menigmand kom ud for.

Se, venner – I som elsker de nye, gode ord: det var indoktrinering, så man kunne tage og føle på det!

Systemet var ganske effektivt og virksomt – for det var enkelt og forståeligt: man skulle tilrettelægge sit liv og sine handlinger, så de fulgte en højere, overjordisk magts regler og bud – og gjorde man det ikke, så dumpede man direkte ned i helvedes flammende svovlpøl. Ud fra det system blev alt og alle behandlet. Ve enhver, som ikke rettede sig derefter.

Men alligevel piblede oprørstanker frem. Svage, dårligt formulerede, naive og fortrængte. Vi ved blot, at de var der – vi kan se det i litteraturen og historien. Og vi kan se, at brød oprøret endeligt ud – som det gjorde i Frankrig og siden i Rusland – blev det grufuldt og blodigt.

Det blev til hævn på liv og død – hovederne rullede for guillotinen – dengang nøjedes man ikke med at pande en politibetjent et blåt øje og bagefter mukke over en bøde i byretten!

Det er nok grelt skildret – men sådan står vel for jer som for millioner af unge kloden over den ene side af generationskløften: de gamle, der vil indoktrinere, de gamle, der klynger sig til systemet – de, der bedømmer alt og alle efter, om deres ord og handlinger tjener til at bevare det etablerede.

Vrimlen af oplysninger og forenkling

Heroverfor står så den anden side af generationskløften – de, der stræber efter ikke at anerkende noget system – de, der ikke vil anerkende noget fasttømret stillads at leve efter, men søger at samle selvstændige oplysninger som grundlag. Og her må jeg som bladmand pege på noget, der er så afgørende forskelligt nu fra, som det var for blot få tiår siden: vi får så fantastisk mange oplysninger og kendsgerninger nu til dags, at vi overhovedet ikke kan nå at tilegne os dem, selv om vi brugte alle døgnets 24 timer på det!

Det skyldes bogtrykker Gutenberg og svagstrømsingeniør Marconi – og den hær af mennesker, der har taget typerne og trådene op efter dem.

TV, bøger, radio, aviser, film, blade – og hvad der ellers er af massemedier – bringer nu langt flere »data« ud til folk, end de kan nå at kapere. Og det er naturligvis et dilemma på den anden skrænt af generationskløften: man vil selv tage stilling til sagerne, man vil selv konfronteres med problemerne.

Man vil gøre det med alt, hvad der sker i Vietnam, i Biafra, i Sydafrika, i Israel, i Grønland og på Christiansborg. Men idealet holder ikke, for man kan

Og hvad så – ja, så nødes man til at forenkle. Kan man ikke få det hele med, så må man nøjes med en forenklet sandhed – og det er præcist, hvad den ældre skrænt af generationskløften bebrejder den unges side.

Manglende tid til eftertanke

Vi kan se det for os hver eneste dag, at der er skænderi mellem generationerne her i landet. Mange af jer vil om kort tid

ganske simpelt ikke nå det. Man kan ikke nå at finde helt reelt ud af, om der er begået en slyngelstreg i Pentagon, Peking eller Bonn – engagere sig i forholdet og gøre oprør mod det for eksempel i form af en demonstration, før man ser sig selv konfronteret med en snes andre tilfælde, der lige så stærkt kalder på ens indignation.

se det tilspidset, når I kommer ind på universiteterne eller de andre lærestatter, hvor oprøret bliver formuleret særlig grelt. Nogle af jer, der sidder her og ser så søde ud i det pæne tøj i den gamle kirke, vil måske om mindre end et år være med i besættelsesaktioner på Frue Plads – og stå med brosten i hånden foran den amerikanske ambassade.

De ældre, besindige, vil sige, at det er noget pjat – og de vil fremhæve for jer, at det er en pokkers udemokratisk facon. Men I unge og ubesindige vil svare, at det er I nødt til, hvis der overhovedet skal skabes et sandt demokratisk samfund.

Disse ældre og besindige har imidlertid også været unge og oprørske engang – og de unge og ubesindige bliver givetvis med årene større og større tilhængere af det etablerede. Når først man har fået egen bil, er man knap så varm på, at al form for transport skal være kollektiv!

Det triste er bare, at vi ikke alle er besindige eller ubesindige på samme tid. Den kendsgerning kan hverken yngre eller ældre affinde sig med – skønt den er en soleklar følge af, hvad man kan læse sig til i helt offentlige medicinske lærebøger.

Der står nemlig den menneskelige hjernes udviklingsforløb beskrevet – og der kan man se, at vi ikke tænker, opfatter, føler og fornemmer på samme måde, når vi er sytten, som vi gør, når vi runder de halvtreds.

Her er det med andre ord også klart, at vi har de nødvendige data til at forudsætte modsætningerne mellem generationerne – men vi har ikke haft tid til at behandle dem rigtigt. Vi mangler efter mit skøn en filosofi for det samfund, vi lever i – vi mangler at tænke igennem, hvordan vi alle, unge som ældre, kan leve i og bruge og befinde os godt i den nye teknokratiske verden.

Vi har alle oplysningerne, men vi har ikke magtet at kæde dem sammen. Det bliver den næste generations store opgave. Indtil den er løst – indtil vi har fundet ud af, hvordan klodens befolkning kan komme til at udnytte dens muligheder og befinde sig godt med hinanden, må vi se at hugge os igennem fra dag til dag – og fra sag til sag. Det bliver ikke nemt! Og der kommer meget skænderi ud af det!

Massemedierne – mere at skændes om

For der kommer en stadig stigende mængde af sager at skændes om. Og det er massemediernes skyld. På én gang er det demokratiets ryggrad og den største trussel mod det! Lad os bare tage et enkelt tilfælde – naturligvis et helt teoretisk: undervisningsminister Helge Larsen tramper i spinaten i en eller anden sag. Få timer efter har massemedierne sørget for, at hele landet ved besked med miseren. Det er sundt, ægte og demokratisk. De ældre og besindige hører om sagen

i TV-avisen klokken 19.30, trækker lidt på skuldrene og drikker deres kaffe. Men de unge og ubesindige laver plakater og går i demonstration – de vil have manden fjernet – der skal ske noget voldsomt, og det skal ske nu!

Og så kommer der et vældigt postyr med ba-bu-ba-bu, bål og brand i gaden og tredive mand på skadestuen. – Hvorfor søren gør I sådan noget pjat? Det siger forældregenerationen til deres hæfteplasterbetrukne studenterbørn. Det er da frygtelig udemokratisk!

Vel er det ej, svarer de. Det er nødvendigt, at der er nogle, som gider vove pelsen! Det er nødvendigt med aktioner mod uret – med pressionsgrupper, der kan tage sig af de sager, som systemet dysser ned.

Og sådan kan vi blive ved med at skribe til hinanden i en tid, hvor massemedierne sørger for, at vi får mere og mere at skændes om!

Intet bliver skjult – alt bliver lagt frem – selv den franske regerings salg af 50 Mirage-jagere til Libanon kommer for dagens lys!

Det er demokrati – men vi har bare ikke vænnet os til det endnu.

Vi ved ikke, hvordan vi skal reagere over for alle de slyngelstreger, vi hører om – skal vi sløvt affinde os med dem – eller skal vi selv ud og slå på tæven, hver gang vi hører om, at andre har gjort det?

Et valg i en spændende, krævende tid

Sådan er det vel også med Herlufsholm. Jeg går ud fra som givet, at der er sagt meget dårligt her på skolen i årenes løb – der er truffet afgørelser, der fandtes urimelige – og der er grædt floder af tårer over indlysende uretfærdigheder. Men derfor er der vel ingen grund til at ønske, at Herlufsholm skal jævnes med jorden. Den skal bare heller ikke – og det kan jeg godt sige nu, da admiralen slummer igen – den skal heller ikke hæves mod himlen.

I den lilleverden, som Herlufsholm er, har man nu de samlede problemer, som hele globen slås med: alt skal debatteres af alle og på lige fod! Systemet er smukt og demokratisk, men det kræver langt mere tid, end døgnnet giver os.

Og hvad så? Ja, så slår vel den begavede discipel op i sin »lille røde« og læser: »Du skal betragte dig selv som meningsdanner. Spørgsmålet er: hvordan kan du ændre de andres meninger, ændre deres adfærd og sætte dem i gang med mere fornuftig virksomhed?« – Det spørgs-

mål er fuldstændig relevant formuleret, men ser man praktisk på det, må man stille det spørgsmål ved siden af: hvordan i alverden vil du nå at få den portion viden og erfaringer, du har brug for, når du samtidig skal reformere dine læreres indstilling? Det kan du nemlig ikke! Og derfor må du vælge, hvis det hele ikke skal gå i stykker for dig!

Du må vælge imellem, om du vil reformere verden – om du vil bruge din tid til diskussioner, demonstrationer og oprør. Og det skal du vælge – ikke fordi det er »inde«, moderne og populært, og fordi så mange andre gør det.

Du skal vælge at gøre det, hvis din indignation mod det bestående er så stærk, at du ikke kan lade være. Men du kan også vælge at bruge din tid netop nu, hvor din hjerne er bedst, til at tilegne dig så megen viden om den nye teknokratiske verden, at du kommer med blandt dem, der kan præge den.

Det vil kræve, at du vælger arbejdet i laboratoriet frem for aktiv medleven i samfundet – det vil kræve, at du bruger skolen, universitetet eller læreanstalten i stedet for at ændre den. Det er soleklart, at de ældre og besindige foretrækker, at I vælger den sidste mulighed, for det passer nu engang bedst med systemet – men det er lige så klart, at netop en alt for hårdhændet dirigeren fra den ældre generations side for at lokke eller true de unge til det valg, kan blive den allerstørste forhindring.

Jeg kan ikke komme med nogen konklusion. Når skolen har anbragt en bladmand her på piedestalen denne morgen, så kan man ikke forvente andet end, at han lægger sit stof frem til sine læsere – eller tilhøreres – overvejelse. Mit stof har været det, at vort moderne massekommunikationssystem giver os alle sammen besked om alt – så vi alle sammen føler os så kloge og vil tage del i det hele. Efter mit skøn er det baggrunden for ungdomsoprør og generationsstridigheder – men derfor behøver det jo ikke være så skidt endda. Det har bare ikke gjort det nemmere at være menneske – men trods alt nok lidt mere spændende end på Herluf Trolles tid!

Så huskede jeg alligevel at få den gamle admiral med i slutningen – det var godt, for jeg synes, vi skal kommunikere en venlig tanke alle de hundredvis af år tilbage til ham og hans kone. Det var pænt af dem, og vi vil sige dem tak for, at de startede skolen her. Måske har den gamle admiral ikke ret i, at det er en ædel og from generation, der nu er opstået i Dannevang – men det er da i hvert fald en generation, der er mere krudt i. Og det må vel glæde en søhelt!

Herluf Trolle må stå for skud. Hvert år anstrenger taknemmelige fhv. diple sig for at finde nye, interessante sider af hr. Trolles mangeartede talent, som de den 14. januar kan divertere deres kammerater med ved festmiddagene over det ganske land. Forsøger man at genkalde sig emnerne for de seneste års Trolle-taler, kunne det ligne et oplæg til en ny drengebogsserie: »Herluf som pædagog«, »Herluf på kostskole« og »Herluf som anlægsgartner«.

Hovedtalen ved Trolle-festlighederne i i København blev holdt af den nye chef for Ritzaus Bureau, Bent Thorndahl ('47), og hvad er da mere naturligt end at føje endnu et bind til den populære serie:

Engang henrettede man dem, der kom med dårlige nyheder. Nu får de måske en pris for fremragende journalistik! Vi bringer her Thorndahls inspirerende tale.

HERLUF SOM JOURNALIST

□ *Formandens* oplysning om, at der ikke er Trollebal på skolen i aften glædede mig, thi når intet mere er normalt, kan jeg også tillade mig at træde ved siden af. Jeg hører, at Dorph talte om ungdomsoprøret, om generationskløften, i kirken i morges. Jeg vil også komme ind på en kløft, mens vi her fejrer Herluf Trolles fødselsdag.

Herluf Trolle var en mand i nyhederne. Som adelsmand, godsejer, diplomat og admiral – i krig – var han omtalt i tiden, og han var og blev så kendt, at der stadig eksisterer meget skriftligt materiale til belysning af hans person og hans handlinger. Hans kone, Birgitte Gøye, var en kvinde i nyhederne, beskrevet af såvel samtidige som efterlevende og endnu diskuteret.

Der er talt og skrevet meget om Herluf Trolles »ånd«, og der er gjort mere eller mindre vellykkede forsøg på at modernisere denne og udlægge hans synspunkter – elsk gud, konge og fædreland og had svenskerne som djævlé – på tidsvarende vis.

Endnu mere end 400 år efter hans død drøftes det, hvorfor han tænkte, talte og handlede, som han gjorde, og hvad man kan få ud af breve og dokumenter til og fra ham og beskrivelser af ham. Det er den evige konflikt mellem dem, der skaber nyhederne, og dem, der rapporterer

dem – taler eller skriver om personerne i nyhederne. En konflikt gammel som tiden selv.

□ Engang brugte man visse steder at henrette dem, der overbragte rigtig dårlige tidender. Nu får de måske en pris for fremragende journalistik. Men konflikten omkring nyhedsformidlingen er der og er altid den samme, og årsagen er klar nok.

Vi laver nemlig om på verden hurtigere, end vi laver om på os selv. Vi anlægger fortidens vaner og synspunkter på nutidens og fremtidens begivenheder, og vi følger for lidt med i de processer, der fører frem til begivenhederne, hvorfor disse ofte kommer chokerende, skønt de egentlig er at forudse.

Viden om tingene og åben fremlæggelse af fakta er en nødvendighed, hvis folket skal have mulighed for at udøve sine demokratiske rettigheder, og også en nødvendighed for lederne.

Da eksilcubanere med det amerikanske efterretningsvæsen CIA's støtte foretog en mislykket invasion af Fidel Castros Cuba i den meget omtalte Svinebugt, var begivenheden bebudet af The New York Times, men i meget forsigtige vendinger. Det viste sig senere, at bladet vidste alt om invasionsplanerne – selv dato og klokkeslet, som man holdt tilbage – og at der inden for redaktionen havde været strid om, hvorvidt man skulle skrive alt, hvad man vidste, eller – som det hed – tage nationale sikkerhedshensyn.

Invasionen mislykkedes til stor skade for De forenede Staters prestige. Præsident John F. Kennedy sagde senere til The New York Times' redaktør, Clifton Daniel: – Havde I åbent skrevet alt, hvad I vidste, havde vi (regeringen) standset invasionen.

Nyhedsformidlere her i landet er noget betænkelige ved den nuværende regering, der i modsætning til for eksempel den forrige tilstræber at hemmeligholde mest muligt under tilblivelsesprocesserne, så offentligheden først sent – og mange synes for sent – kommer ind i diskussionen.

Forklaringen er ligetil: Regeringen er dannet af tre partier, for hvilke det er vigtigt, at de holder sammen og ikke afslører intern uenighed, og som derfor prøver at liste sig frem til et fælles syn, før nogen kat bliver sluppet ud af nogen sæk.

Men når nyhedsmagerne så endelig taler – så skal man pludselig huske, at til deres uvaner hører deres lyst til at manipulere nyhederne. Og somme tider får de desværre held med sig. Politikere af alle afskygninger ynder at anvende pres-

sen eller dele af den til opsendelse af prøveballoner for at studere reaktionen, før det endelige udspil kommer – eller aflyses. Er reaktionen negativ, kan den pågældende altid trække på skuldrene og sige: Det har aldrig været min hensigt. De journalister kan da heller aldrig holde sig til sandheden.

Pressen gengiver mere korrekt, end læserne ofte tror. Pressen kan ikke altid være ret meget mere sand, end dens kilder er.

Men når dette nu er sagt om dem, der skaber nyhederne, så skal det tilføjes, at også formidlerne har fejl. Presse, radio og TV er tilbøjelige til at gengive mest af øjeblikkets mest dramatiske begivenheder – det, der er virkelig læse-, se- og hørværdigt.

Disse nyheder er nok sande i den forstand, at de er korrekte gengivelser, men de er ikke sandheden, ikke *bele* sandheden, blot man lægger dem sammen.

Medierne sørger for i stor stil at rapportere, hvad der synligt og hørligt sker, men offentligheden må savne tilstrækkelig orientering om de understrømninger, der først senere bliver til synlige begivenheder.

□ Der fandtes i tyverne og trediverne en skole inden for amerikansk kriminal-litteratur, der kaldtes HIBK. Bogstaverne stod for Had I But Known. Havde jeg bare vidst, at den og den ville gøre sådan og sådan, så ville jeg have advaret tante Caroline mod hendes nevø, og så var hun ikke død nu.

Der er alt for meget HIBK i verden i dag og uden grund. For vi *kan* vide. Teknikken er til stede. Datamaskinerne kan hjælpe os. Grundlaget for en virkelig demokratisk proces er til stede.

Men det kniber med åbenhed, og det kniber med at holde informationerne fri for misbrug, selv om mange gode nyhedsskabere og mange gode nyhedsformidlere gør deres bedste. Her kræves virkeligt mod, og her kræves idealer.

Og så er vi tilbage hos Herluf Trolle. Han var en nyhedsskaber, og selv om vi kan diskutere hans »ånd« og tage afstand fra den som totalt forældet, så kan vi mindes ham for to ting:

Han skabte den skole, der for os blev et hjem og et lærested i de år, da vi var mest modtagelige for indtryk, og som derfor kan samle os endnu.

Og han var en mand af mod og idealer. En del af hans idealer vil vi ikke kendes ved i dag, men ærlighed og uegenlykke og mod kan vi godt bruge endnu.

Han var et respektabelt mandfolk.

Og det er det sandelig ikke alle i nyhederne, der er.

Per Seidenfaden

(26/6 1915 – 30/12 1969)

Så vidt jeg mindes, var det *Knud Lindberg* (IV '23), som foreslog, at *Per Seidenfaden* (R '31) blev valgt til suppleant for bestyrelsen i 1963. Allerede efter tre fjerdingårs forløb trådte han ind i bestyrelsen ved *Lindbergs* død.

Jeg kendte ikke Per andet end af udseende, før han blev valgt i 1963, men jeg lærte ham snart at kende som en trofast herlovianner, en god kammerat og en trofast ven, et menneske som man kom til at sætte mere pris på, jo mere man lærte ham at kende. Alle hans venner havde til det sidste håbet, at han kom over sin langvarige sygdom, og at han kunne have fortsat blandt os, selv om lægerne mente, at han måtte køre for halv kraft. Men det gik anderledes, og derfor er det faldet i min lod for tredje gang at mindes en af dem, der var med i bestyrelsen i min formandstid.

Jeg kan på egne og mine kammeraters vegne sige, at vi vil savne Per, og at vi med taknemmelighed vil mindes de mange hyggelige og fornøjelige timer, vi havde i hans selskab og i hans og *Birgits* smukke hjem.

Flemming Tolstrup ('24).

P E R S O N

Det herlovianske efterretningsvæsen fungerer – ligesom andre efterretningstjenester – med en vis træghed, og derfor beder vi om hjælp til disse populære sider. Det er meget svært at høre og læse alt – og umuligt at kende alle gammelherlovianere. Send os derfor udklip eller korte beretninger om egne eller andres udskjelser, ligesom publikationer af enhver art om eller af herlovianere med tak modtages af redaktionen.

— '19

I anledning af 100-året for maleren *Ludvig Find* ('1884) blev en retrospektiv udstilling af 72 billeder fra perioden 1886–1941 vist i Roskilde Kunstforening og derefter i Gladsaxe Kunstkreds.

I Politikens kronik 9. december 1969 fortalte fhv. departementschef *Erik Dreyer* ('10) om, hvorfor det var rigtigt, at Nobels fredspris blev givet til »Den internationale Arbejdsorganisation« – ILO – i hvis arbejde han gennem mange år var dansk repræsentant.

Postvæsenets veje er uransagelige! Skibsmægler *N. E. Stage* ('17) i Casablanca fik først nummer 3 af »Herlovianeren« 1969 den 20. december s. a., og da bladet var faldet uden for postkassen, nåede hans hund at rive det i småstykker, før han fik fat i det. Han har forhåbentlig fået et nyt nummer sammen med nr. 4.

Baron *Carl Haxthausen* ('19) er medforfatter af »Håndbog for Jægere« og tager sig af vildtarter, jagtformer, vildtpleje, revirforbedring, behandling af nedlagt vildt og jagtsproget.

— '29

Kontorchef *Kai Stage* ('20) har taget sin afsked fra Handelsministeriet med udgangen af december 1969.

Politimester i Helsingør *Thomas Berkeir* ('21) har taget sin afsked fra udgangen af april måned 1970.

Kontreadmiral i Søværnet *Aage Linde* ('22) har taget sin afsked med udgangen af december måned 1969. Kongen bemyndigede forsvarsministeren »til at tilkendegive kontreadmiralen Vor allernådigste påskønnelse af og tilfredshed med hans virksomhed i statens tjeneste.

Generalsekretær for Danmark i Nordisk Råd *Frantz Wendt* ('23) er blevet ridder af 1. grad.

Hans virksomhed som censor i statskundskab ved Århus Universitet er blevet udvidet til også at omfatte samfundsfag.

I maj 1969 holdt han efter indbydelse af det polske institut for udenrigspolitik foredrag i Warszawa og Póznán om nordisk økonomisk samarbejde.

Afdelingsbestyrer, dr. agro. *Paul Neergaard* (IV'24) leder et i 1969 startet frøpatologisk institut for udviklingslandene, der er oprettet af den danske regering som led i Danmarks U-landshjælp.

Læge *Ove Høegh-Guldberg* ('24) har sammen med englænderen *F. V. L. Jarvis* udgivet »Central and North European Ariciae (Lep.)«.

Han og hans kone – Misi – har holdt jul hos deres børn i Australien, hvor også Misis bor, *Johan Ludvig Krarup* (V'26) er bosat.

Professor *F. J. Billeskov Jansen* ('26) har fået en hædersgave på 20.000 kr. fra G. E. C. Gads Fond som anerkendelse for sin indsats for litteraturforskningen i Danmark.

Han redigerer en ny udgave af Holbergs værker i 12 bind, som udkommer både på dansk og norsk forlag.

Landsdommer *Erik Hastrup* ('28) har taget sin afsked med udgangen af januar måned 1970.

Civildommer *Kjeld Ellebauge-Hansen* ('28) kom i avisen, fordi han under en sag om ophavsretten til »Den lille røde for skoleelever« gjorde opmærksom på, at han måske var inhabil, på en mindre parlamentarisk måde. På pressens forespørgsel indrømmede han blankt, at han var gået over stregen.

Professor *Mogens Andreassen* ('29) har fået fri i 2 måneder for at kunne hellige sig bedømmelsen af 21 ansøgere til fire ledige svenske professorater i kirurgi. – Det er første gang, noget sådant sker i Danmark, men næppe uberetiget, når man hører, at bedømmelsen både omfatter gennemgang af ansøgernes afhandlinger, i alt 1700, og praktiske lærerprøver.

Læge *Knud Wilken-Jensen* ('29) har holdt 25 års jubilæum som læge ved Rigshospitalet, hvor han er blevet overlæge ved afdelingen for børneallergi, som han har ledet siden 1949.

I efteråret 1969 var han indbudt leder af en rundbordskonference om astma, som afholdtes under et 3 ugers togt Lissabon-Luanda i Angola - Lissabon.

— '39

Direktør *Hennings Friis* ('30) har deltaget i TV's udsendelse: Hvordan kunne demokratiet holde i skyggen af nazismen?

Hofjægermester *C. C. Scavenius* (R'32) blev ved årsskiftet udnævnt til kammerherre.

Ekspeditionssekretær *Torben Kirstein* ('33) er blevet kontorchef i Danmarks Statistik.

Generalkonsul *Jørgen Dillew Scheel* ('36) er fra 1. marts 1970 udnævnt til ambassadør i Tunis.

Udskrivningschef *K. W. Schmit* ('36) er blevet ridder af Dannebrog.

Retsassessor *Holger Heinet Knudsen* ('38) er blevet civildommer i Esbjerg retskreds.

— '49

Læge *Lorenz Ferdinand* ('40) skrev i Politikens Kommentar den 17. juli 1969 om »Truslen mod de danske rovfugle«, og han opfordrede til skånsel mod disse fugle. Vi ældre mindes hans fars bestræbelser for at beskytte våger og tårnfalke, se Herlufsholms »indbydelsesskrift til de offentlige afgang- og årsprøver« 1923, hvor *Nårten* ('98) skrev om »Nogle danske dagrovfugles føde«.

Redaktøren skylder Lorenz Ferdinand en undskyldning. Det var ham og ikke hans bror Klaus, der blev omtalt i september-nummeret. Afgangsåret var rigtigt, men ikke fornavnet.

N A L I A

redigeret af Flemming Tolstrup,
Strandvej 132, 2900 Hellerup.
Telefon He 4898

Redaktør *Sven Tito Achen* ('40) holdt radioforedrag om Dannebrogsooprindelse og historie den 15. juni 1969 - 750 års dagen for slaget ved Lyndanise.

Han er en af de tre tekstredaktører for »Bibelen i kulturhistorisk lys«, som kommer på Politikens forlag, og i Historisk Tidsskrift, 12. række, bind III, fremhæves hans indsats som anonym, men afgørende medarbejder ved forlagets 14 bindes Danmarks Historie: »... foruden selve det imponerende tempo, hvori det store værk udsendtes, har (han) æren for den omhyggelige korrekturlæsning, ligesom hans historiske og heraldiske kundskaber på mere end ét sted er kommet værket og dets illustrationer til gode.«

Oberstløjtnant *N. E. A. Møller* ('41) er blevet stabschef ved Hjemmeværnet.

Elleve ugeblades chefredaktører har stiftet »fagforening«. I bestyrelsen sidder bl. a. chefredaktør *Kaj Dorbh-Petersen* ('43).

Overlæge, dr. med. *Eilif Gregersen* ('44) er blevet professor i øjensygdomme ved Københavns Universitet og er dermed flyttet fra Frederiksberg Hospital til Rigshospitalet. I Politiken for 15. oktober 1969 fortæller »Doktorens søn«, at flytningen skulle være sket med efterårsemesterens begyndelse, men blev forsinket på grund af »forretningsgangen i fakultetet og dertil stødende akademikerstrejke«. Han mente, at man havde noget at glæde sig til, idet Gregersen ligesom sin for-

gænger, professor *Holger Ehlers*, er en glimrende forelæser, en mand, der mestrer formen.

Overlæge *Stig Jarnum* ('44) var blandt de læger, som i 1969 fik forskningsstøtte fra P. Carl Petersens Fond.

Redaktionschef *Bent Thorndahl* ('47) er fra 1. januar 1970 blevet chef for Ritzaus Bureau.

Lektor *Jacob Appel* ('48) er blevet rektor for Vestre Borgerdydskole.

Dr. phil. *Torben Monberg* ('48) er blevet professor i kultursociologi ved Københavns Universitet.

Om bladdøden og yringsfriheden skrev amanuensis *Niels Thomsen* ('49) i Politikens kronik den 21. oktober 1969 og i bladets søndagsnummer den 4. januar 1970. I den sidste artikel sluttede han med: »Det har været galt, at de store blade her efter krigen har slået de små ihjel. Den største fare for 70'erne vil måske omvendt være, at små blade begynder at slå de store ihjel.«

Dr. med. *Jørgen Worm-Petersen* ('49) er blevet sideordnet overlæge på Neuromedicinsk afdeling på amtspsygehuset i Glostrup og dermed fratrædt som lektor i neuro-medicin og konsulent ved Invaliddeforsikringsretten.

Fg. kontorchef *Niels Pontoppidan* ('49) skrev i Juristen nr. 19 - 1969 om de gennemførte ændringer i konkursloven.

- '69

Advokat *Jens Bruun Andersen* ('52) er blevet genansat som fuldmægtig ved domstolene med tjeneste i Århus byret og har deponeret sin advokatbestilling.

Som replik til folketingsmand *Karl Skyttes* bemærkninger i Berlingske Tidendes mandagsdebat 20. oktober 1969 skrev fuldmægtig, cand. jur. *Lennart Konow* ('54) i bladets rubrik »Åben debat« den 27. s. md. om den foreslåede ændring af folketingsvalgloven.

Læge *Flemming Buch-Larsen* ('54) er blevet 1. reservelæge på Frederiksberg Hospital.

Stud. mag. *Klaus Orland* ('65) har på Arena Sub-Pub udgivet en digtsamling med illustrationer af maleren *Børge Christiansen*. Bogen koster 10 kr. og fås ved henvendelse til forfatteren: Sundevedsgade 5, st., 1751 København V.

BRYLLUP - FORLOVELSE FØDSEL

Cand. jur. *Hans Henrik Leschly* ('58)'s kone har født en datter.

Hovedbogholder *William Langhorn* ('63), ØK's afdeling i Kumasi, Ghana, er blevet forlovet med frøken *Joan Holst Nielsen* fra hans fødeby Rudkøbing, og efter en senere indløbet meddelelse har de holdt bryllup i Accra i Ghana.

Stud. jur. *Johan Rottbøll de Neergaard* ('64) har i Kinshasa i Congo holdt bryllup med jordemoder *Kirsten Raft*.

Civilingeniør *Peter Resen Steenstrup* ('53) har i Teheran i Iran holdt bryllup med lærerinde frøken *Lis Bellert* fra Horsens.

DØDSFALD

Direktør *Per Seidenfaden* (R'31).

Runde fødselsdage

9/1 læge *Fritbjof Tvedegaard* ('13) 75 år.

11/1 civildommer *Holger Heinet Knudsen* ('38) 50 år.

13/1 landinspektør *Jørgen Budtz* ('29) 60 år.

20/1 direktør *Leif Berg* ('19) 70 år.

25/1 læge *Poul Winther* ('28) 60 år.

26/1 direktør *Hilmar Ødum* ('17) 70 år.

30/1 landsretssagfører *Jørgen Engberg* ('28) 60 år.

12/2 landsdommer *Erik Hastrup* ('28) 60 år.

21/2 skovrider *Hans Christian Tauson* ('03) 85 år.

23/2 salgschef *Palle Oluf de Bang* ('38) 50 år.

23/2 Kammerherre, oberst *Niels Erik Leschly* (IV'25) 60 år.

24/2 Landsretssagfører *Arne Seblüter* ('28) 60 år.

28/2 *Ejlif Dynesen* ('40) 50 år.

17/3 fhv. hospitalsdirektør *Rene la Cour Andersen* ('04) 85 år.

Oliver Clausens ('47) artikel i nr. 2/68 har fået en meningsfælle til at reagere. At Gregers Richter ('41) først nu lader høre fra sig skyldes svigtende kommunikation, – men vi kan meddele, at »linien« nu er i orden igen; det kan altså lade sig gøre. Nu håber vi blot at høre fra andre herlovianere i ind- og udland.

LANGT FRA HJEMMET UDEN... (HERLOVIANEREN)

Så blev det alligevel Glædeligt Nytår i det lille hjem: Med posten i lørdags modtog vi fire tykke numre af Herlovianeren. Det ses, at vi har været efterlyst. Herover er vi bevæget og er lykkelige over at være genfundet! Især efter i år for fjerde gang at have holdt jul i et nyt hjem på et nyt sted.

Efter studiet av de altid interessante Personalia, hvorav det fremgaar at mange man mindes som spraelse unge mennesker nu er 50 eller mere og tillige i ikke faa tilfaelde doktorer ved forskellige fakulteter, har vi saerlig haefdet os ved nyhederne om DEK. Hvilken fremragende idé at avhaende saa godt som det hele til Odense Universitet for 1.6 millioner. Noget av dette maa kunne bruges til at bygge en etage paa Lalen saa den bliver saa høj som den anden fløj, og det maa tillige haabes at en del av de indkomne midler bruges til indkøb av udenlandsk literatur, i hvert fald paa de sprog der dyrkes paa skolen.

Ogsaa nyheden om planerne om et pige-kollegium maa hilses med glæde. Vi haaber at fru Kierkegaard, der av mange mindes som en straalende person fra sin sygeplejersketid, vil tage ledelsen.

Og Skolen har praesteret sit første ordinaere kvindelige student-kuld. Ogsaa DANMARKSPOSTEN – et ypperligt blad for resten – bragte meddelelse herom og udnaevnte frk. Rasmussen til Herlufsholms aller første kvindelige student. Vi har for laengst gjort indsigelse paa Hanne Juel Møllers ('43) vegne! samt modtaget et med vanlig dansk elskvaerlighed avfattet forekommende svar.

□ Og saa er der i nr. 2, Maj 1968, artiklen av den velskrivende Oliver Clausen ('47) i hvem de Nord-Amerikanske Friheds- og Lighedsidealere (i. e. Franske?) er levende. Det fremgaar at han skønt fra Samsø, den dejlige Ø, er udstyret med et Canadisk pas. Paa dette punkt, som paa enkelte andre, kan vi ikke helt følge ham, idet vi tvaertimod har fundet den bekvemme lille trykkaag som et dansk pas er – og hvorav vi i familien har nogle eksemplarer, udleveret paa forskellige danske filialkontorer med aldrig svigtede, smilende elsvaerdighed – en overordentlig nyttig ejendom der blot behøver at viftes i luften for at give adgang til de mest forskellige steder, saasom fører-kabinen paa exotiske fly, for ikke at naevne lande, selv diktatoriske saadanne.

Men herudover maa vi tilstaa, at vi sjældent har laest noget paa Dansk hvormed vi er saa enige som med Oliver's artikel. Thi det er ogsaa timedes os at komme paa besøg i Danmark efter en del aars fraevaer.

Nu er det selvsagt en taknemmelig opgave at kritisere Danmark – paa samme maade som man kunne kritisere Skolen for de aendringer der er indført der – og en vis Jean-de France holdning kan vaere svaer at undvige. Men da nu bolden er givet op, griper vi den og indrømmer at vor første fornemmelse ved

vort besøg var en stærk følelse av irritation, allerede grundlagt gennem sporadisk læsning av Dansk presse. Allerede sproget er skabagtigt, krampagtigt 'originalt', fuldt av misforstaaede 'doktor-disputats'-fraser.

Da vi i sin tid lod os flytte til Italia, sendte venlige bekendte os en lille bog av avdøde Jesper Ewald om romerske sevaerdigheder, thi »bogen var jo saa for-nøjeligt skrevet«. Jo, Go' Mor'en: den vrimdele med sætninger av typen »Og her har Bernini smækket nogle av sine bedste kunstvaerker op« (rent bortset fra at mesteren naeppe i alle tilfaelde har vaeret medbestemmende ved vaerkernes plasing), saa mange at man hurtigt lagde bogen vaek med vaemmelse.

Oliver omtaler den velkaendte danske misundelse, og intolerance over for folk der stikker av (krum naese, hov!), noget der dog ikke er av ny dato, jfr. citaterne av Andersen og Brandes. Han kunne ogsaa have naevnt den danske beskedenhed – der dog mest udøves paa andres vegne, og som paa en paradoxal maade er parret med en overbevisning om egen fortraeffelighed, ja ufejlbarlighed. Saaledes synes det at dansk »udenrigspolitik« for laengst er blevet et spørgsmaal om »Styret« i andre lande (dog ikke i de marxistiske diktaturer der i reglen gaar fri), hvor dansken med en selvtilfredshed uden lige tillader sig en indblanding han aldrig selv ville tolerere: Store overskrifter i Danmark ved avslutningen av en kultur-avtale med Frankriget: »Hvorfor skal de Gaulle bestemme hvad der skal laeres i danske skoler?«.

Selv havde vi tilfaeldigt besøg av to danske arkitekt-familier da vi som »company« var involveret i store byggeplaner rundt om på globen. Ikke uden en vis

glæde viste vi disse planer til vore professionelle venner, men kun for at faa at vide at planerne var 'latterlige' og at de paagaeldende fagfolk kunne gøre det 'langt bedre'. Takt er ikke det nuvaerende Danmarks stærke side, og success er utvivlsomt ildeset i Danmark, som Oliver siger.

Danmarks forhold til udlændinge. Ja, det er nok klogt og praktisk at løse sit raceproblem ved slet ikke at have noget, men den herskende Mulat-børne-kult forekommer som et noget primitivt og klodset forsøg paa at arbejde i modsat

retning, den virker for bevidst frisindet, og det burde vaere muligt at gøre sig interessant paa mere naerliggende omraader, thi man skal ikke 'lege' med menneskeliv.

Titelsygen, formentlig et levn fra den i 1849 avskaffede enevalde, er ogsaa morsom, men hvorfor har Oliver udeladt vittigheden med telefonbøgerne der fremdeles registrerer folk efter deres beskæftigelse: Aldersrentenyder Hansen før direktør Hansen, og Parcellist Hansen aller sidst. Men formen med du og fornavn kommer nok ogsaa i Danmark, den er for laengst gaengs i Norge og Sverige, hvor endog benzin-manden siger du.

Ogsaa vi har undret os over hvad Danskere i Danmark maa finde sig i av raad, naevn, kommissioner og ministerier, naar de vil røre sig. Selv er vi ejere av 'fast ejendom' i Danmark, og er – foruden at forbløffes over, mod en ringe oprindelig indsats, at vaere paa vej til at blive millionærer – paa papiret – forbavsede over at vi ikke maa faa den husleje folk vil betale. Den blev nedsat med 2½%! Og man maatte mere sig da det for nogle aar siden blev bekendtgjort at man nu ville skride til taelling av offentligt ansatte personer i Danmark. Mon taellingen er fuldbyrdet? Men kanhaende at dette bare er en lige saa simpel metode til avskaffelse av arbejdsløshed som man har valgt til løsning av race-problemet.

□ En anden irritationskilde er den iøjnefaldende bevidste modernisme, der fjernt fra at representere et brud med al konvention, snarere selv er blevet en konvention. Sex-uvæsenet og narkotika-interessen virker sygeligt, en farlig flugt fra livet. Man forsvarer den vildtvoksende pornografi med et maerkbart fald i sex-

... nys er jeg fra Reitzel kommen
(Poul Martin Møller)

C. A. Reitzels Boghandel A/s

Nørregade 20, 1165 København K.
(01) *12 24 00

Torben Schur (V '44)

ua-forbrydelsernes antal. Godt, det skal nok passe, idet der for os at se simpelt-
hen er tale om en mærkbar stagnation i
den sexuelle aktivitet paa de nordlige
breddegrader, evident naar man kommer
fra Italia, hvor damer er genstand for en
ganske anden dyrkelse, naar der er her-
rer i farvandet, hvad der er! Men ogsaa
der er sexual-forbrydelser sjældne – hvil-
ket, lige som i Danmark, *kan* bero paa
definitionen av 'forbrydelse', men ikke
gør det. Os forekommer det at hele den
danske befolkning kun betragter livet
gennem glar!

Nuvel, med alt dette ville vi blot give
udtryk for en vis tilslutning til Oliver's
betragtninger, omend med et par ube-
tydelige forbehold. Passet er nævnt. Hvor
vi heller ikke er ganske enige er i spørgs-
maalet om Danskens legendariske ven-
lighed. Vor konklusion der deles av utal-
lige udlaendige er at man i Danmark mø-
des med overvældende venlighed og
hjælpsomhed – saa meget at vore børn
erklærer at de vil bo i Danmark naar de
selv kan bestemme! Det skal dog siges
at det havde været, og var, ganske straa-
lende vejr da vi var der. Og herav bliver
folk som kendt venlige og omgaengelige.
Men m.h.t. kedsomheden er vi vist enige.
Dog, den er nok en følge baade av klima
og myndigheds-styre; det sidste kan mu-
ligvis afhjælpes naar de har faaet talt
faerdigt, hvis nogen har mod til at gøre
den nødvendige indsats – uden skelen til
om han i danske øjne bliver 'latterlig' –
den største fare for fremskridt i Dan-
mark.

Men at man i ramme alvor foreslaar
at skolebørn i de to ældste klasser skal
kunne vælge selv, om de vil give møde
eller ej, finder vi helt skørt. Som om man
senere i livet kan nøjes med at være der
naar man gider! Ellers drag konsekven-
sen og *giv* folk en studentereksamen naar
de bliver 18 aar. Store besparelser ville
blive følgen! Det er lige som med sex-
halløjet, narkotika og meget andet. Alle
vil have det hele, uden modydelse, og
faar det, og øjensynligt penge for det
oven i købet. Hvornaar skal skolebørn i
Danmark have løn?

□ Lad dem der har lyst betale. Oprigtigt
talt vi har det *ikke*, men søger i al be-
skedenhed at skaffe vore børn en vis
gæde ved livet, en vis arbejdsomhed, og
en vis ansvarsfølelse, og det er vort haab
at Herlufsholm maa kunne forblive *saa*
privat at den kan gøre lige saa med sine!

"le Pelvoux"

01 Ferney-Voltaire

Frankrige

den 12. Januar 1970

Gregers Richter ('41)

Som det sikkert erindres skrev Lennart Konow ('54) sidste år en artikel,
der var tænkt som et oplæg til debat på generalforsamlingen.

Beklageligvis udkom det nummer, hvor den var trykt, først to dage efter
generalforsamlingen og fik allerede af den grund ikke den tilsigtede
virkning.

I forbindelse med dette års tilstundende generalforsamling forsøger
Konow (atter) at provokere til en målsætningsdebat, og han stiller
konkrete forslag til mulige aktiviteter for Herlovianersamfundet. Skulle
dette nummer – mod forventning, men alt kan jo ske – også først udkomme
efter generalforsamlingen, er bladets spalteplass åben for indlæg.

Lad os nu gribe om nælden og debattere problemet!

Refleksioner post festum

□ Den aktuelle anledning til, at jeg
påny farer i blækhuset, er gårdsdagens
Trollefest i Officersforeningens lokaler.
Lad mig for at undgå misforståelser
straks slå fast, at det var en *meget* hygge-
lig og vellykket aften: pæne omgivelser,
fortræffelig mad og vin, en fornøjelig
(og utraditionel) Trolletale og en glim-
rende stemning fra start til mål. Det ene-
ste, som gjorde festen kritisabel var del-
tagerantallet: ca. 30. Dette indicerer, at
der er noget, der er helt rivegalt. Jeg har
for snart mange år siden deltaget i Trol-
lefeater med 3-4 gange så mange del-
tagere. Selvom man tager hensyn til, at
årets russer i år ikke var inviteret med
til festen som gæster, er den svigtende
interesse for Trollefeateren altså (påny)
blevet dokumenteret.

Det lader sig ret let illustrere, hvilke
årgange der blev væk: festens yngste del-
tagere var 1 af årgang '69 (*Mariann Weir-
søe* – vistnok den første kvinde, der no-
gen sinde har deltaget i Herlovianer-
samfundets Trollefest), 2 af årgang '68
(heriblandt redaktøren af bladet, *Torben
Holm*, der vel nok kan betragtes som
»tvangsindlagt«), 1 fra årgang '65, 1 fra
årgang '54 (undertegnede), 1 fra årgang
'51 (*Aarup*, bestyrelsesmedlem) og 1 fra
årgang '47 (*Thorndahl*, årets indbudte
Trolletaler). Det må forekomme særpræ-
get, at den næste i årgangsrekken, *Achen*

('40), der til sommer bliver 48 år, således
opnåede at være blandt den yngste tred-
diedel af festdeltagerne.

I min artikel i Herlovianeren nr. 1
1969 postulerede jeg, at de senere års
svigtende interesse for Trollefeateren skyl-
des den høje pris og kravet om kjole og
hvidt. I år var adgangsbilletten sat op fra
90 til 95 kr. og påklædningen ændret fra
kjole til smoking.

Hvis mit postulat fra i fjor var rig-
tigt, må det altså – uden overraskelse –
konstateres, at de ændrede adgangsvilkår
ikke har været tilstrækkeligt radikale til
at lokke medlemmerne til at deltage. Og
jeg vægrer mig ved at tro, at man i stør-
re omfang kan forklare den svigtende
deltagelse i år med den nu stort set af-
viklede influenzaepidemi.

Det er blevet gjort gældende, at et ar-
rangement ad modum rusmodtagelsen på
Skovriderkroen – bøjf stroganoff og
tvangfri påklædning – ikke egner sig
som ramme om Trollefeateren. Heri er jeg
enig. Men det er fortsat min opfattelse,
at det måtte være muligt at finde en
form (f.eks. en lidt mindre pompøs mid-
dag, billigere lokaler og »dagligt tøj«
altså »det pæne« grå eller blå), som ville
muliggøre en sådan prisnedsættelse, at
mange flere ville være med til at fejre
den gamle admiral ved en sammenkomst,
der ville opfylde de krav om »decorum«.

som traditionelt knyttes til den 14. januar.

□ Det er nok hævet over al tvivl, at der fortsat bør afholdes Trollefest i Herlovi-nersamfundets regi den 14. januar, og derfor er det betydningsfuldt at finde frem til det arrangement, som medlemmerne gerne vil have. I den forbindelse bør det ikke gå upåagtet hen, at herlovia-nerne på Lolland-Falster for længst har vedtaget at lade damer deltage i festen! Men festerne er jo kun ét af udtryk-kene for Herlovi-nersamfundets virk-somhed.

Disse linier har da også et formål, der rækker ud over arrangementet den 14. januar. Vi véd for lidt om, hvad vi (d.v.s. medlemmerne) venter af Herlovi-nersamfundet. Ikke alle de 8-900 medlemmer hænger kun på af sløvhed eller fordi de endnu ikke er slettede på grund af kontingentrestancer, og det må være na-

turligt at spørge, hvad der ønskes fra medlemmernes side.

Kun én ting står fast: Herlovi-neren – bladet – læses, når det kommer, og der bør derfor (ikke blot af redaktøren, men også af bestyrelsen og medlemmerne) gøres en indsats for at få bladet ud regel-mæssigt og fyldigt.

Herudover har en vis selskabelig aktivitet altid hørt med til Herlovi-nersamfundets virksomhed. Som ovenfor nævnt kan der være grund til at over-veje, hvorledes kommende Trollefe-ster skal arrangeres. Men hvad med rusmod-tagelsen? For første gang i mange år er der i 1969 blevet afholdt en særskilt rus-fest. Jeg var selv forhindret i at deltage, men efter referatet at dømmes var festen en succes for de nybagte studenter – og for den halve snes andre, der var kommet. Hvorfor blev den fest svigtet?

Selvom de månedlige frokoster for-melt er uden tilknytning til Herlovi-nersamfundet og dets bestyrelse, er disse ar-

rangementer så betydningsfulde, at de hører med i denne sammenhæng. I be-tragtning af, hvor hyggeligt det er at gå til tirsdagsfrokost, er det synd, at maden efterhånden er blevet så dyr, at mange kvier sig ved at deltage af den grund. Fra og med januar 1970 er Stenhus-frokosterne – af økonomiske grunde – flyttet fra Grand til Brønnum. Det sam-me var måske en overvejelse værd for vort vedkommende.

Men bør Herlovi-nersamfundets virk-somhed ikke have et videre sigte? En herlovi-ner af årgang '68, som jeg mødte for nylig, sagde, at han ofte følte sig som en ensom student på et dyrt, lejet væ-relse. Og der er utvivlsomt mange andre i den samme situation. Kan Herlovi-nersamfundet ikke gøre noget for denne gruppe medlemmer? Tanken om et klub-lokale har flere gange været fremme, men er hver gang blevet lagt til side. Det er økonomisk uoverkommeligt, siger man. At det er dyrt, er hævet over enhver tvivl – men burde det alligevel ikke undersøges, om interessen er til stede, hvad det vil koste at gennemføre planen, og om det er muligt at finansiere den. Jeg tror, at mange af de lidt ældre med-lemmer af Herlovi-nersamfundet både kan og vil være med til at »spytte i bøs-sen« – men det er helt sikkert, at uden et bestyrelsesinitiativ sker der intet.

Også på anden vis kunne man måske aktivere Herlovi-nersamfundet til fordel for studentermedlemmerne. Der er sik-kert ganske mange, der ville være villige til for en rimelig betaling (eller endog helt gratis) at udleje et værelse til en herlovi-nerstudent. Jeg tænker på de medlemmer, der bor i store lejligheder eller villaer, og som ikke længere har hjemmeboende børn. En kontaktfor-midling mellem de unge og de ældre skulle nemt kunne ske gennem dette blad. Men det kræver en opfordring, som mest na-turligt må komme fra bestyrelsen.

□ De to sidste års generalforsamlinger har været dårligt besøgt, og det har selv-sagt ikke gjort det nemmere for bestyrel-sen at lægge den kurs, der er den rette for vor forening. Jeg vil afslutte disse be-mærkninger med håbet om, at bestyrel-sen ved dette års generalforsamling vil tage stilling til de rejste spørgsmål, og at medlemmerne vil overvinde den så ofte omtalte sløvhed og møde op på general-forsamlingen og deltage i den målsæt-ningsdebat, der for mig at se er en for-udsætning for, at Herlovi-nersamfundet i fremtiden kan løse den i lovene fast-lagte opgave: »at vedligeholde og ud-vikle medlemmernes tilknytning til hin-anden«.

Bygningsartikler
Væg- og gulvfliser

A/s Knud Gottlieb ('20)

Sydvestvej 93-95
2600 Glostrup
Telefon (01) 45 05 00

Brdr. Schur A/s

HESTEMØLLESTRÆDE 6
1464 KØBENHAVN K

**Dansk Stoker
& Varmekedel Komp. A/S**

Landgreven 4
1301 København K - Minerva 270

**DISKONTO-
BANKEN A/s**

NÆSTVED

Brøndboring

udføres af

K. B. LARSEN ('17)
Civilingeniør

Frederiksgårds Allé 4

Fasan 1072

Tegn Deres forsikringer hos:

CHR. RASCH

C. C. Burmeister ('43), Malmøgade 5
2100 København Ø - Tlf. TR *6404

Vi tegner alle arter forsikringer — og vi er
specialister i brand-, automobil-, heste- og
kreaturforsikring samt fiernsynsforsikring.

**SCHAUMBURG-
MÜLLER & CO. A/s**

BRÆNDSEL
OG BRÆNDSOLSOLIER
AF ENHVER ART
LEVERES OVERALT

Ernst Schaumburg-Müller ('29)
TLF. (01) *63 07 80
TARBÆK STRANDVEJ 113
2930 KLAMPENBORG

**Georg Christensens
Boghandel**

AXELTORVET 10 - 4700 NÆSTVED
TELEFON (03) 72 20 24 - (03) 72 00 04

LEVERANDØR til HERLUFSHOLM KOSTSKOLE

Sparekassen

for Næstved
og Omegn

**Herlovianer-
knapper i guld
14 karat)
og sølv**

Manchetknapper, store, guld pr. par 375,00
Manchetknapper, små, guld pr. par 225,00
Manchetknapper, store, sølv pr. par 75,00
Brystknapper, små, guld pr. par 200,00
Vesteknapper, små, guld pr. stk. 50,00

JOH. H. PAULSEN

Guldsmed

GL. MØNT 1, KBH. K. TLF. (01) 15 59 13 & (01) 11 11 13

Dagbladets
Bogtrykkeri - Køge

Køge (03) 65 07 01

CHR. RAHBEK

GM

aut. General Motors forhandler

Tlf. Næstved (03) 72 15 20
(03-695) Haslev 874

H. H. Rahbek ('47)

Herlufsholm platten

fra Bing & Grøndahl
– En god gave til venner
i ind- og udland

kr. 25.00

Forsendes portofrit overalt,
også til udlandet

Chr. Jessien
TORVESTRADE 6

4700 NÆSTVED - TELF. (03) 72 00 27 - 72 01 17

Postgirokonto nr. 86 00

Fra tremandsudvalgets møde med lærerudvalget

Med fare for liv og lemmer hjembragte »Herlovianeren«s uforfærdede medarbejder nedenstående fra Den gamle Stiftelses opslagstavle.

Dokumentet er et referat fra det såkaldte »Tremandsudvalg«s møde med »Lærerudvalget«. Disse udvalg er blevet etableret i stedet for Elevrådet, som efter længere tids svagelighed nu er afgået ved døden (– eller blev det myrdet?). Af referatet fremgår det tydeligt, hvilke ting der optager skolens dipte. Den på flere måder originale skrive- og stavemåde er bibeholdt.

Det første møde med lærerudvalget løb af stabelen i går, d. 13.-11. 1969. Der blev ikke truffet nogle beslutninger, idet mødet kun var orienterende. Dog blev visse forslag indgivet, og forslagernes konsekvenser blev diskuteret, men som sagt kun løst. For ikke indviende bør det oplyses at lærerudvalget foruden rektor består af hr. Normann Jørgensen og hr. Mads Nielsen. Forslagene fra vores side var følgende:

1. Forhøjelse af lommepengene. Sagen er den at lommepengene sidst steg i begyndelsen af skoleåret 1965-66. F.eks. er franskrødet steget med 55% siden dengang. Forslaget blev da også modtaget positivt af lærerudvalget.
2. Tandlægebesøg for dipte to gange om året i stedet for en gang sådan som det er nu. Forslaget blev modtaget positivt.
3. Tuberkuloseundersøgelse for et klassetrin mellem 6. kl. og 3. real. Som tilstandene er nu er det kun 3. real og 3. g. der kommer til undersøgelse. Det vil sige at en dipel kan komme til at gå i syv år her på skolen uden at komme til tuberkuloseundersøgelse. Forslaget blev modtaget positivt.
5. En rullekravesweater skal afløse skjorte og slips. Forslaget vil blive fremlagt for standen på onsdag. Lærerne stillede sig positivt for forslaget.
5. Pigerne gymnastiksal vil for fremtiden blive holdt ren af rengøringspersonalet. Brugen af den gamle »gal« som gymnastiksal for pigerne er kun interimistisk, og så snart den nye gymnastiksal er blevet færdigbygget, vil pigerne flytte over i den.
6. På forstuerne mente vi at der kunne trænge til fjernsynslamper idet der på samtlige er loftsllys. Desuden skulle der gardiner op hvor dette manglede. Forslaget blev positivt modtaget.
7. Det blev diskuteret om vi skulle have lov til at deltage i lærermøderne, og man blev foreløbig enige om at der her ikke kunne opstilles generelt gældende regler. Problemet er ret kompliceret, og vi vil på lidt længere sigt prøve at komme til en løsning af det.
8. Translokationen for ikke-eksamensklasser skal foregå uden kommentarer til den enkelte elev. Det må være en privat sag, hvordan ens standpunkt m.h.t. skolefagene er. Forslaget faldt i god jord.
9. Spørgsmålet om pigerne skulle have lov til at tage drenge med til ballererne gav anledning til en del diskussion. Spørgsmålet står stadig åbent, men det er et faktum at der er pladmangel til ballererne.
10. Det tiende og sidste punkt drejede sig om, hvordan kultur og underholdning skulle foregå hernede. Der blev foreslået en fotoudstilling; men ellers ville vi være mægtig glade hvis i havde nogle ideer m.h.t. fritidsaktiviteter hernede, specielt i week-enderne hvor især mellemskolen keder sig en pukkel til. Alle forslag er velkomne i forslagskassen, og som generel regel gælder, at alle anonyme forslag (det gælder indenfor alle områder) ryger lige i papirkurven.

Herlovianersamfundets årsregnskab 1969

INDTÆGTER		UDGIFTER	
Kontingent	21.402,22	Herlovianeren	14.130,57
Renter	3.632,69	Annonceindtægt	2.515,40
		Fester og sammenkomster	7.075,83
		Repræsentation	1.459,15
		Administration	4.391,01
		Afskrevet på inventar	60,00
		Afskrevet kontingent	794,00
Underskud	360,25		
I alt.	25.395,16	I alt.	25.395,16

FORMUE PR. 1. JANUAR 1970

Eeholdninger 31/12 1969:			
Værdipapirer	56.600,00	Formue den 1. januar 1969	75.957,93
Københavns Handelsbank	391,54	Årets underskud fragår	360,25
Postgirokonto	2.042,81		
Kontingentregtancer	3.871,00		
Urørlig kapital:			
Obligationer	12.600,00		
Bikuben	92,33		
I alt.	75.597,68	I alt.	75.597,68

Formue pr. 1. januar 1970: kr. 75.597,68

København, den 12. februar 1970

Jørgen Damgaard

DEN GAMLE OVERLÆRERS LEGAT

Legatet kan søges af værdige og trængende enker eller ugifte kvinder til afhjælpning af trang, dog også af værdige og trængende kvinder – ikke under 15 år – til uddannelse (ikke studentereksamen). Fortrin har enker efter og døtre af studenter fra Herlufsholm eller andre herlovianere.

Ansøgninger kan sendes til legatbestyrelsen ved landsretssagfører Jørn Thomsen, Nørre Farimagsgade 3, 1364 København K.

Regnskab og status for Den gamle Overlærers Legat

A. Beholdning pr. 1/1 1969	58.910,50	
B. Renter – Overformyndieriet:		
1/1 1969	1.604,26	
11/6 1969	1.604,26	
11/6 1969	10,55	
11/12 1969	1.618,96	
11/12 1969	11,41	
	4.849,44	
Renter i Handelsbanken	249,45	5.098,89
Kursdifferenceindtægt ved udtrækning og køb af nye obligationer		555,84
		<u>64.565,23</u>
A. Udbetalte legater		3.000,00
B. Udgifter: Porto, befordring m. v.		175,00
C. Beholdning pr. 31/12 1969 i Overformyndieriet:		
Københavns Kreditforening, 13/3 à 6%	23.400,00	
Østifternes Kreditforening, 13/3 à 6%	28.000,00	
Samme, 16/3 à 5%	2.600,00	
Samme 16/5 à 6%	1.500,00	
Kontant	594,29	
	56.094,29	
Handelsbanken 329765	5.295,94	61.390,23
		<u>64.565,23</u>

Legatregnskaber 1969

	Overlærer Albert Leths Stiftelses Legat	Overlærer Albert Leths Legat	Oluf Halls Legat	R. C. I. Schades Legat
Formue den 1. januar 1969	46.435,21	16.056,70	6.361,94	10.528,22
Renteindtægter	2.300,24	1.018,58	253,42	613,58
I alt.	48.735,45	17.075,28	6.615,36	11.141,80
Legatportioner	1.000,00	500,00	200,00	400,00
Giro- og depotgebyr	51,84	13,20	6,00	9,30
Udgifter i alt.	1.051,84	513,20	206,00	409,30
Formue den 31. dec. 1969	47.683,61	16.562,08	6.409,36	10.732,50

	Apoteker Johan Sanders Studielegat	Gamle Herloviernes Tilbagebetalingslegat	Legater for afdøde Herloviernes trængende efterladte	Bryggeriejer Vilhelm Valløes Legat
Formue den 1. januar 1969	61.423,02	24.581,63	39.362,61	13.129,77
Renteindtægter	2.901,16	1.328,20	2.073,12	693,42
I alt.	64.324,18	25.909,83	41.435,73	13.823,19
Legatportioner	1.800,00	800,00	2.000,00	600,00
Giro- og depotgebyr	94,70	30,06	35,06	12,00
Udgifter i alt.	1.894,70	830,06	2.035,06	612,00
Formue den 31. dec. 1969	62.429,48	25.079,77	39.400,67	13.211,19

	Læge Kristian Johnsens Legat	Knud Høgsberg Petersens Legat	Kammerherre Sophus Hennings Boglegat	Sekretariatschef V. Clausen Hansens Legat
Formue den 1. januar 1969	12.665,76	8.673,70	3.768,66	68.779,22
Renteindtægter	631,26	463,29	205,71	3.506,29
I alt.	13.297,02	9.136,99	3.974,37	72.285,51
Legatportioner	500,00	300,00	100,00	2.300,00
Giro- og depotgebyr	19,10	7,00	2,60	64,22
Udgifter i alt.	519,10	307,00	102,60	2.364,22
Formue den 31. dec. 1969	12.777,92	8.829,99	3.871,77	69.921,29

DELFOL

TORBEN V. KLEIN (R'35)

Intern transportmateriale
Lager- og fabriksrationalisering

HOLBERGSGADE 26 - 1057 KØBENHAVN K
TELEFON BYEN 5958

KNUD LINDBERG A/S

**L Y S
KRAFT
VARME**

FABRIK FOR KVIKSØLVAFBRYDERE OG
NEONANLÆG - GLASBLÅSERI

Islevdalvej 200 - 2610 Rødovre
Telefon (01) 94 38 00

GREYSTONE

GRAASTEN
KONFEKTION A/S
6300 GRAASTEN

Ole Palsbøll ('51)

Parfumerie Lichtenberg

M. Cruse ('22)

Værnedamsvej 17 - Vester 4685
Østerbrogade 150 - Øbro 6156
Gl. Kongevej 140 - 21 24 76

HOTEL

Vinhuset

NÆSTVED

- også alle gamle
herlovianere
bør bære
de nye
skoleslips:

Gøyeslips kr. 19,50

Trolleslips kr. 19,50

— vi har også blazerskjold

(ny udførelse

og ny – lavere! – pris) kr. 29,50

Eneforhandler af herlovianske uniformseffekter

HAAGENSEN

Ringstedgade 2 A, 4700 Næstved - Telefon (03) 72 03 90 og (03) 72 43 90 - Postgirokonto 5 04 84

Portofri forsendelse overalt